

Nástin volebního programu – Buriánek

**Doc. Jiří Buriánek: Nástin
volebního programu**

Vážení kolegové, vážené kolegyně,

v posledních dnech jsem pod vlivem výsledku voleb kandidáta na funkci děkana a díky působení opakujících se podnětů některých kolegů, jejichž hlasu si vážím, znovu a mnohem vstřícněji začal uvažovat o **přijetí nominace na tuto funkci**. Zdá se mi, že se k této roli, jakkoli zřejmě není příliš atraktivní, musí postavit čelem zejména střední generace. K jejímu naplnění však bude nový děkan potřebovat **podporu nejen svého týmu** obdobně odhodlaných proděkanů, ale **celé fakulty**. Nemusím snad připomínat poměrně silně pocítovanou potřebu **výrazných změn** vrámci fakulty, navíc mne mé čerstvé zkušenosti z působení v Akademickém senátu UK a předtím v Radě vysokých škol utvrzují v tom, že značné tlaky na tyto změny budou přicházet i zvenčí. V této situaci bude třeba prokázat značný **analytický potenciál**, schopnost stimulovat a moderovat celofakultní **diskusi o významných strategických otázkách**, a v neposlední řadě také **schopnost vyjednávat** s rektorátem, jehož vliv na univerzitní dění ze zákona posílil. Tuším, že bude také zapotřebí odvahy přiznávat si nepříjemné věci.

Sohledem na měnící se vnější podmínky si troufnu tvrdit, že v daném okamžiku nejsou až tak důležité elegantní programy, jako tvořiví **lidé**, kteří dokážou promýšlet varianty postupu do všech – očekávatelných i skrytých – důsledků. Pokud chceme něco podstatného změnit, pak musíme modifikovat některé zaběhané zvyklosti na všech úrovních (včetně vedoucích pracovišť, studentů i aparátu fakulty), a to jednoznačně směrem k **vyššímu výkonu**. Za klíčovou považuji schopnost dosahovat konsensu založeného na vystižení **obecného zájmu**, a

to v kontextu a v kontinuitě historických tradic naší fakulty. Ostatně: bude třeba respektovat i tu okolnost, že vedle struktury řízení zde musí fungovat také ona specifická a relativně nezávislá soustava odborné kompetence a autority.

Přiznávám, že zvládnutí těchto náročných úkolů je pro mne svého druhu výzvou. Ještě naléhavěji si uvědomuji, že této fakultě vděčím za většinu z toho, co jsem v životě dosáhl. Cítím tedy závazek zvýšit objem splátek za poskytnutou investici. Má dosavadní zdrženlivost vyplývala znázoru, že pro realizaci žádoucích změn potřebuje nový děkan o něco **silnější legitimitu**, o něco silnější podporu „zdola“, než je obvyklé v časech poklidnějších. Pro mne osobně je pak stále živá otázka, zda by v dnešních poměrech bylo pro fakultu únosné, aby v jejím čele stanul bývalý člen KSČ. Těm, kteří na fakultě před rokem 1989 nepůsobili, musím připomenout, že jsem byl v posledním období předsedou jedné z dílčích organizací. Stejně tak je faktem (arciť ambivalentně interpretovatelným!), že jsem se stal docentem až v roce 1993 a že jsem v posledních deseti letech úspěšně absolvoval jak na fakultě, tak ve funkcích v sociologické obci řadu legitimizačních procedur. I když se občas stylizuji do role chladného pragmatika, nejsem přesto natolik inertní, abych k těmto otázkám ztratil citlivost.

Z tohoto důvodu se obracím nejen na ty, kteří mi již důvěru vyslovili, ale na **celou akademickou obec fakulty**, aby se otevřeně vyjádřila k tomu, zda by pro ni byla za těchto okolností moje **kandidatura přijatelná**. Cítím přitom, že obvyklé nominační rituály v sobě nesou určité prvky formálnosti. Stejně tak nechci, aby mi kdokoli vystavoval jakýsi bianco šek na zvolení. Názor jednotlivých pracovišť – ať kladný, anebo záporný – by mi však velmi pomohl v konečném rozhodnutí kandidovat a vstoupit do korektní soutěže o hlasy senátorů.

Nikoli kvůli sobě, ale kvůli možnosti vybrat si ty nejvhodnější osobnosti za proděkany, bych rád poznal i Váš názor na funkčnost toho článku **Statutu**, který striktně

zakazuje souběh funkce proděkana spozicí vedoucího pracoviště. Nevím, zda vpředchozím období někde vznikly komplikace tohoto druhu, vím však, že na fakultě nenalézáme zrovna přebytek lidí spotřebnými zkušenostmi zřídící práce. Jedním zmých cílů do budoucna je promýšlet koncepci akademické kariéry, hledat mechanismy pružnější reprodukce vedoucích pracovníků, ovšem včetně záruk možností **návratu kpůsobení voboru** , včetně poskytnutí šance i „malým“ oborům podílet se na řízení a správě. Souvisí to i sotázkou skutečné **demokratizace života na fakultě** , s odstraněním byť jen náznaků klientelismu.

Omlouvám se za poněkud naléhavější tón mé prosby, ale čas vyžaduje rychlá rozhodnutí. Mimořádně cenné budou zprávy doručené do 23. 12.! Nástin svého programu předložím samozřejmě po tomto datu. Čím menší je má šance na poklidné strávení blížících se svátků, o to více Vám přeji klid, pohodu a alespoň trochu štěstí pro dny příští i pro celý nový – a nepochybně tak trochu „magický“ – rok.

Spozdravem a spoděkováním za podporu

Doc. PhDr. Jiří Buriánek, CSc.

vedoucí katedry sociologie

Praha, 15. 12. 1999

Mail:jiri.burianek@ff.cuni.cz